

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010451
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3713010451.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. septembra 2014 v trestnej veci obžalovaného O. R. a spol. pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., samosudcom JUDr. Ivo Hlucháňom, takto

rozhodol:

Obžalovaný 1/ O. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, okres B. Z.,
Obžalovaná 2/ W. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, B.,

s ú v i n n í , ž e

obvinený 1/ O. R. ako jediný spoločník spoločnosti S.-D., s.r.o., U. XXX, IČO XXXXXXXX, /v súčasnosti so sídlom E. XXX, E./, po vzájomnej predchádzajúcej dohode so svojou manželkou obvinenou 2/ W. R. ktorá z dôvodu, že v čase od XX.XX.XXXX do 13.08.2007 a následne od 15.07.2008 do 26.02.2009 vykonávala funkciu konateľky v tejto spoločnosti mala neustále dispozičné právo k účtu spoločnosti č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenému vo O. a.s. Bratislava, odstránili časť majetku spoločnosti tak, že obv. 2/ W. R. s vedomím a súhlasom obv. 1/ O. R. dňa 28.05.2008 v pobočke O., a.s., v Považskej Bystrici vybrala z uvedeného účtu spoločnosti 700.000,-Sk (23.235,74-Eur) v hotovosti, z ktorých najmenej 650.000,-Sk (21.576,05-Eur) použila na kúpu pozemku na parcele KN C XXX/X vo výmere 1.331 m² v k.ú. M., okres B., zapísaného na LV č. XXXX, na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi W. M. ako predávajúcim a obv. 2/ W. R. ako kupujúcou dňa 28.05.2008 v Púchove. Následne dňa 27.06.2008 v pobočke O., a.s., v Považskej Bystrici z toho istého účtu spoločnosti vybrala 1,000.000,-Sk (33.193,92-Eur) v hotovosti, z ktorých najmenej 900.000,-Sk (29.874,53-Eur) použila na kúpu pozemkov na parcele KN C XXX/X vo výmere 362 m² a KN C XXX/X vo výmere 933 m² v k.ú. M., okres Púchov, v bezpodielovom spoluvlastníctve G. Z., zapísaných na LV č. XXXX a pozemku na parcele KN C XXX/X vo výmere 104 m² v k.ú. M., okres Púchov, vo výlučnom vlastníctve G. Z., zapísaného na LV č. XXXX, na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi G. Z. a L. Z. ako predávajúcimi a obv. 2/ W. R. ako kupujúcou dňa 27.06.2008 v Púchove, čím čiastočne, najmenej vo výške 1,550.000,-Sk (51.450,57-Eur) zamarili uspokojenie pohľadávky podnikateľa W. H., I. M. XXX/X, B., IČO XXXXXXXX, voči spoločnosti S.-D., s.r.o., v celkovej výške X,XXX.XXX,XX-Sk (56.668,05-Eur), vyplývajúcej z faktúry č. 22-3/2008 vystavenej dňa 29.02.2008 za dodávku betonárskej ocele na sumu 1,099.967,60-Sk (36.512,24-Eur), splatnej dňa 14.03.2008 a čiastočne uhradenej vo výške 500.000,-Sk (16.596,96-Eur) a faktúry č. 26/2008 vystavenej dňa 10.03.2008 za dodávku betonárskej ocele na sumu 1,107.214,10-Sk (36.752,78-Eur), splatnej dňa 24.03.2008.

Uvedeným konaním obv. 1/ O. R. a obv. 2/ W. R. spôsobili W. H., I. M. XXX/X, B., IČO XXXXXXXX, škodu najmenej 1,550.000,-Sk v prepočte 51.450,57-Eur,

t e d a

spoločným konaním zmarili uspokojenie veriteľa inej osoby tým, že odstránili časť majetku dlžníka

tým spáchali

spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák., a

odsudzujú sa za to:

obžalovaný 1/ O. R.

podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. , na súhrnný trest 2 (slovom : dva) roky odňatia slobody,

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmiennečne odkladá,

podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba 4 (štyri) roky,

podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/34/2011 zo dňa 29.03.2011, ktorým TR bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1,2 písm. a) Tr.zák. a bol mu uložený trest OS 2 roky, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce,

obžalovaná 2/ W.

podľa § 239 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 38, ods. 2,3 Tr.zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr.zák., na trest 18 / slovom : osemnásť / mesiacov odňatia slobody.

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmiennečne odkladá,

podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa jej určuje skúšobná doba 18 / slovom: osemnásť / mesiacov.

podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená organizácia E. s.r.o. W. XX, Z. Z., IČO: XXXXXXXXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. sa poškodený W. H., I. M. XXX/X, B., R.: XXXXXXXXX, so svojim nárokom na náhradu odkazuje na občiansko súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na obžalovaných O. R. a W. R. obžalobu pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom podklade, ako je uvedené vo výroku.

Súd vydal trestný rozkaz, proti ktorému trestnému rozkazu podali obaja obžalovaní odpor.

Obžalovaný O. R. v prípravnom konaní poprel spáchanie trestného činu, resp. uviedol, že nemal úmysel poškodiť veriteľa W. H..

Obžalovaná 2/ W. R. v prípravnom konaní poprela spáchanie trestnej činnosti, uviedla, že uvedené nehnuteľnosti kupovala zo svojich súkromných peňazí, s tým, že všetky úkony ktoré robila, robila výlučne na pokyn Vasila R., majiteľa firmy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného R., prečítaním výpovede obž. 2/ R., nakoľko táto využila svoje právo a na hlavnom pojednávaní nevypovedala, i keď treba uviesť, k jednotlivým svedeckým výpovediam v podstate aj formou výpovede sa vyjadrovala. Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov W. H., V. H., W. M., Y. R., L. Z., oboznámením sa ostatnými listinnými dôkazmi, čestným prehlásením o pôžičke, dokladmi, faktúrami, výdavkovými pokladničnými dokladmi, kúpnymi zmluvami a ostatnými listinnými dôkazmi, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné :

obžalovaný 1/ O. R. v podstate nepoprel konanie, ktoré je popísané v obžalobe. Uviedol však, že týmto konaním on ako spoločník spoločnosti S.-D. nemal v úmysle poškodiť W. H.. Potvrdil, že spravili obchod s oceľou, pričom obchod prebehol tak, ako ho popísal presne poškodený H. U. však, že H. vedel o tom, v akej je zlej finančnej situácii, nakoľko vzhľadom k celkovej kríze v priemysle prestalo sa firme S.-D. dariť a bola v podstate v druhotnej platobnej neschopnosti. Na skutočnosť, že mal finančné prostriedky, resp. že firma mala finančné prostriedky a tieto miesto zaplataenia dlhu použili na kúpu pozemkov, uviedol, že jednoznačne H. vedel o tom, že takýmto spôsobom sa s peniazmi naloží, aby sa neskôr tieto pozemky predali so ziskom a práve z tohto zisku chcel potom uspokojiť vzniknutú pohľadávku. Ďalej uviedol, že H. o tomto informoval, čiže H. vedel o všetkých týchto krokoch. Uviedol, že bol s H. priateľ, nikdy nemali medzi sebou nejaké nezhody, dokonca H. v minulosti žil s jeho manželkou. Taktiež obžalovaný uviedol, že v podstate on ako spoločník vydal určité príkazy ohľadne kúpy pozemkov, avšak zároveň uviedol, že to bola aj obž. 2/, ktorá prejavila záujem tieto pozemky kúpiť. Jednoznačne uviedol, že finančné prostriedky nemali vo firme rozdelené ani v rodine na finančné prostriedky, ktoré patria výlučne vtedajšej jeho manželke W. a spoločnosti. Peniaze boli všetky spoločné. Záverom svojej výpovede uviedol, že v žiadnom prípade nemal úmysel zmariť uspokojenie pohľadávky, naopak, z finančných prostriedkov firmy, čiastočne z týchto prostriedkov kúpili pozemky, čo netajil a tieto pozemky chcel zhodnotiť. Jednoznačne však poprel, že by jeho úmyslom bolo v budúcnosti nezaplatiť alebo nejakým iným spôsobom oklamať H.. Poukázal na to, že H. s ním previedol obchod a nemal dôvod na takéto konanie. H. vedel o tom, že tieto pozemky kupuje, nakoľko mu to uviedol, dokonca sa bol na tieto pozemky pozrieť. Ďalej potvrdil obžalovaný, že je pravdou, že spolu s manželkou si formou notárskej zápisnice V. L. Púchov, vyriešil BSM v tom smere, že všetky pozemky, ktoré sa kúpili, ako aj rodinný dom, ktorý sa na pozemku vystavia, bude vo výlučnom vlastníctve jeho vtedajšej manželky W. R., / obžalovanej 2/. Tým, že uvedené zmluvy o odkúpení pozemkov odkúpila výlučne W. R., teda jeho žena, ako súkromná osoba, pričom to bolo podpísané tesne predtým, ako sa v tom istom notárskom úrade kupovali aj pozemky. Vyjadril sa k tomu však tak, že mal plnú hlavu starostí, čosi podpísal, čo mu dala žena podpísať, o to sa on v podstate nestará, ponecháva to všetko na manželku. V tom čase mal iné starosti, prišiel o dvanásť miliónov, kvôli kríze. Toto bral ako podružné záležitosti, ktoré bezprostredne nesmerovali s jeho obchodovaním. H. veril, že sa s ním dohodne. Záverom obžalovaný 1/ uviedol, že i keď v prípravnom konaní uviedol, že jeho manželka R. nikdy nemohla mať také finančné prostriedky, aby mohla z týchto nehnuteľností kúpiť zo svojich finančných prostriedkov, na hlavnom pojednávaní uviedol, že pripúšťa, že mohla mať aj nejaké finančné prostriedky, z ktorých to kúpila, nakoľko on v tom čase sa nestaral o to, koľko manželka má peňazí, koľko nemá peňazí. Potvrdil, že vedel o tom, že časť pozemkov jeho manželka neskôr prepísala na svoju matku a časť pozemkov on previedol, resp. boli prevedené na jeho súkromný dlh, nakoľko si požičal peniaze od pána N. na autoservis, dlh na pneuservis..... sa k tomuto nevyjadroval.

obžalovaná 2/ využila svoje právo na hlavnom pojednávaní nevypovedať a uviedla, že sa pridržiava všetkých výpovedí z prípravného konania. Tieto prokurátor prečítal a z týchto výpovedí mal súd za preukázané, že uviedla, že bola konateľkou tejto firmy S.-D. určité obdobie, resp. boli doby, kedy bola ona konateľkou, nebola konateľkou a opätovne bola konateľkou. Taktiež bola konateľkou aj dcéra R., Y. V čase, keď bola konateľkou, ale aj mimo tohto času, mohla disponovať s účtom. Svoje konateľstvo by označila čisto len ako formálne. Napriek tomu R. nebol konateľ, v podstate on viedol celú firmu a ona robila všetky úkony, ktoré požadoval on od nej. Samostatne nerobila nič. Čo sa týka kúpy pozemkov od Z. a M., od Z. a M. to dohadoval všetko R. s H. a s týmito ľuďmi. Ona týchto ľudí nikdy nevidela, až pri podpise zmluvy, keď im odovzdávala peniaze. Predtým ju doviezol R. na tieto pozemky, kde jej uviedol, že postaví rodinný dom. Kúpne ceny boli stanovené na 150 000,-, toto jej určil R.. Ona potom predávajúcim dala peniaze v obálke, ktorú jej podal R.. Peniaze neprepočítavala. Bola však v domienke, že v obálke sa nachádza suma 150.000,-Sk. Jednalo sa o jej peniaze, ktoré si našetrila, a neskôr tieto peniaze dala R.. Takto isto postupovala aj pri podpise ďalšej zmluvy, teda najskôr si doniesla z domu svojich 150.000,-, tieto odovzdala R. a následne jej tieto peniaze Imrišek dal v obálke, aby ich dala predávajúcim. Peniaze ona neprepočítavala ani v jednom prípade. Potvrdila, že je pravdou, že

z účtu firmy vybrala peniaze, jedenkrát 700 000,-sk, potom 1.000 000,-Sk , tieto peniaze odovzdala však R., bolo to na pokyn R., na aký účel ich však minul, ona nevie. Poprela, že z týchto finančných prostriedkov by sa platili pozemky, ktoré sú predmetom sporu. Skôr sa R. rozhodol, že pozemok sa rozdelí na samostatné pozemky a s jedným pozemkom chcel nahradiť dlh, ktorý mal Imrišek voči N., ktorý je už nebohý, preto sa pozemky previedli na jeho manželku. Na otázku vyšetrovateľa, prečo vybrala peniaze 150.000,-, resp. priniesla svoje peniaze 150.000,- na kúpu pozemkov, pričom sa rovná podľa nej o tú istú sumu, za aké sa kupovali pozemky R., prečo to nedala priamo predávajúcim, uviedla, že na toto odpovedať neviem. Či si peniaze prepočítavala, uviedla, že neprepočítavala. Peniaze však prepočítavali predávajúci v kancelárii, bola ona , H., R., s právničkou a predávajúci. Zároveň uviedla, že podľa jej názoru vôbec k žiadnemu obchodu medzi R. a H. nedošlo, lebo podľa jej vedomostí takýto materiál nikdy do firmy neprišiel. Uviedla, že vie o tom, že R. uhradil H. 500 000,-korún z tejto pohľadávky, ale kedy to bolo , uviesť nevedela, ale je možné, že týmto finančným prevodom si vyrovnali nejaké iné záväzky. Napriek tomu, že z počiatku odmietla vypovedať , na jednotlivé konkrétne otázky vypovedala, uviedla, že všetky veci ohľadne pozemkov vybavoval jej manžel, teda obžalovaný R., ktorý všetko riadil, ona plnila len jeho príkazy. R. to všetko vybavoval prostredníctvom V. H., ktorý sa týmto zaoberá. H. jednal zaňho aj s predávajúcimi.

Svedok poškodený W. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to, že spravil obchod spolu s R. ohľadne železa, s tým, že dohoda bola taká, že keď sa železo predá, resp. R. firma keď železo predá, oni sa podelia. Z tohto dôvodu teda jeho firma, teda firma H. nakúpila železo, dodala R., na čo sú doklady, jednoznačne obchod bol uskutočnený, takže nie je pravdou tvrdenia obhajoby z celého prípravného konania, že by sa jednalo o fiktívny obchod. Keď vyzval R., aby uvedené faktúry uhradil, tento mu oznámil, že faktúry budú uhradené z pozemkov, ktoré sa nakúpili, resp. z výnosu predaja pozemkov, ktoré kúpili. Následne mu obaja R. uviedli, že môžu pozemky previesť aj na ich firmu, s čím on aj súhlasil, dali číslo na právničku, aby to vybavili. Následne mu povedal R., že jeho žena nesúhlasí s prevodom pozemkov. Uviedol, že v tom čase boli už v rozvodovom konaní. Faktúry za uvedený materiál boli splatné 14.3.2008. Po splatnosti faktúry volal do firmy R., aby boli zaplatené. Následne dostali z firmy S. D. doklad o priznaní pohľadávky. Bolo to konkrétne 5.8.2008, kde uviedli, že evidujú pohľadávku a že ju v najbližšej dobe splatia. List bol podpísaný obžalovanou 2/ R. W.. Faktúra do dnešného dňa nie je zaplatená, riešil to v rámci občiansko právneho konania, exekučne, zatiaľ bezúspešne. Obž. R. za ním chodil, uviedol, že ho to mrzí, že mu chce tie peniaze vrátiť, a naopak obžalovaná R. uviedla, že obž. R. si požičia niekde peniaze od rodiny a chce to vrátiť a podobne. Svedok ďalej uviedol k podstate tvrdeniu obž. R., že nie je pravdou, že sa pozemky kúpili za 150 000,- zo súkromných peňazí, ako tvrdí, nakoľko jej to potvrdili aj tí, čo pozemky predávali, s tým, že zhodou okolností v ten istý deň, resp. v tom období, ako sa kupovali pozemky, ona vybrala z banky presne ten istý finančný obnos, za aký sa pozemky kupovali. Týmto spochybnil celé tvrdenie obžalovanej, že pozemky boli kúpené za jej peniaze, za sumu ďaleko nižšiu, ako sa v skutočnosti kúpili.

Svedok V. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, že to bol obž. R., ktorý ho oslovil, že by chcel kúpiť nejaké pozemky na výstavbu rodinných domov. Z tohto dôvodu on zháňal pozemky. Z tohto dôvodu oslovil M., dohodli sa na sume 500,Sk za meter s tým, že zmluvu mala spraviť právnička B.. Pri podpise zmluvy boli majitelia , teda M., resp. pani M. so synom , R., R., on, teda svedok . Cena prvých pozemkov bola 500,-korún za meter štvorcový, cena druhých pozemkov bola 700,-korún za meter štvorcový. Peniaze za pozemky sa odovzdávali v obálke, tieto peniaze sa potom prepočítavali na stole u právničky . Prepočítavali si ich predávajúci.

Súd konštatuje, že tento svedok na pojednávaní jednoznačne neuviedol, koľko tam bolo peňazí, ale na dotaz, súdu, či bolo viac peňazí, ako 150.000,- , nakoľko túto informáciu uviedol vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, uviedol, že áno, bolo tam peňazí viac, teda bolo tam konkrétne uviedol metre , krát 500,- v prvom prípade, metre krát 700,- v druhom prípade. Tam muselo byť toľko finančných prostriedkov, koľko sa predávalo metrov. Čiže tam bolo viac ako 150 000,.. Svedok uviedol, že konkrétne si už nepamätá, akým spôsobom bola suma špecifikovaná v zmluve, ale pripustil, že v zmluve bola iná suma , nižšia, ako skutočne boli peniaze vyplatené, teda aká bola dohodnutá skutočná predajná cena pozemkov.

Na dotaz obhajkyne obž. 2/ uviedol, že cenu dohodol s predávajúcimi on, teda na 500 a 700,- korún za meter štvorcový. Svedok na záver potvrdil, že vždy jednal s R., ale taktiež uviedol, že aj o cene, ale uviedol, že R. vedela o tej cene pri podpisovaní zmluvy, vedela, za koľko sa pozemky predávajú.

Svedok M. zhodne ako v prípravnom pojednávaní uviedol, tak aj na hlavnom pojednávaní, že to bol H., ktorý ho požiadal o predaj pozemkov pre R., boli dohodnutí na cene, dohodli sa na cene 500,- korún za meter štvorcový. Následne šli k notárovi, kde mu boli dané peniaze. Peniaze mu vyplácala R.. Suma súhlasila, t.j. 500,- korún za meter štvorcový pozemku. Pri prepočítavaní peňazí bola prítomná aj R.. Bolo to presne toľko, koľko sa dohodli. Na zmluve bolo skutočne určených 150.000, niekto mu povedal, myslí si, že Crkoň, že takto sa to bežne robí. Obidve strany vedeli o tom, že v zmluve je uvedené 150.000,- ale skutočne sa vyplácalo 665000,-korún. za pozemky.

Svedkyňa R. Y., odmietla vypovedať, využila svoje zákonné právo. Je dcérou obžalovaných.

Svedok Z. zhodne ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho oslovil R. s tým, že chce kúpiť jeho pozemok, že tam chcú s manželkou stavať chalupu. Zmluvu podpisovala R.. Dohodnutá cena bola 700,-korún za meter štvorcový vzhľadom k tomu, že tam bola nejaká chatka. Pri dojednaní predaja bol H.. Tvrdil, že cena bola dojednaná vyššia, ako bola uvedená v kúpnej zmluve, s tým, že sumu vyplácala R.. Cena za pozemok bola 750 000,-korún a navyše dostal ešte finančné prostriedky za chatku a za stromčeky, ktoré sa tam nachádzali, celkovo dostal viac ako 900 000,- korún., dostal za všetko teda 970 000,-korún. Aj tento svedok potvrdil, že peniaze si prerátal v notárskej kancelárii s tým, že vedľa neho bola aj R.. V. R. vedela, koľko je tam peňazí. Vychádzal z tej skutočnosti, že R. mu podala obálku pri podpise zmluvy a povedala, že je tam peňazí tak, ako sa dohodli. I keď sa on dohodol s R., podľa jeho názoru ona vedela, koľko je tam peňazí.

Súd ďalej čítal svedecké výpovede G. Z., ktorá sa vo veci v podstate vyjadriť nevedela, W. I., ktorý sa taktiež nevedel vyjadriť k veci, O. N., ktorá uviedla, že nevie sa vyjadriť k veci, nakoľko do firmy nastúpila, až keď boli peniaze z účtu firmy S. D. vybraté. Svedkyňa N., ktorej výpoveď súd na HP čítal uviedla, že vie o tom, že jej manžel J., ktorý zomrel X.XX.XXXX bol veriteľom O. R., pričom O. R. v prítomnosti Y. R. spísal zmluvu o pôžičke na nákup technológie pneuservisu. Peniaze nevrátil, pričom v roku 2009 W. R., vtedajšia ešte manželka O. R. im navrhla, že dlžnú čiastku vyrovná predajom pozemku. O tom, že pozemok sa previedol, však žiaden doklad nežiadali.

Podľa výpisu z účtu O. mal súd za preukázané, že 28.5.2008 z firmy S. D. z účtu vybral 700 000 bývalých Sk, následne 27.6.,2008 z uvedeného účtu firmy S. bolo vybratých 1 000 000.

Skutočný stav bol ďalej preukázaný faktúrami od W. H. pre firmu S. D.. Ďalej zmluvami o prevode pozemkov a to kúpnyimi zmluvami, súd mal ďalej za preukázané potvrdením exekučného úradu JUDr. Márie Krasňanovej- ex.úrad Považská Bystrica, že vykonávala exekúciu v prospech W. H. voči firme S. D., so záverom, že finančné prostriedky sa nedajú vymôcť pre nemajetnosť firmy. Ohľadne obžalovaného R. sa súd oboznámil aj so spisom OS Žilina 1T 34/11, najmä trestným rozkazom zo dňa 29.3.2011, z ktorého mal súd za preukázané, že uvedeným trestným rozkazom bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, pričom TR nadobudol právoplatnosť 27.4.2011 a doposiaľ nebolo vyhlásené, že by sa osvedčil.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd nemal B. čo do zistenia skutočného stavu, a konanie oboch obžalovaných po právnej stránke kvalifikoval ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. pre naplnenie všetkých pojmov uvedeného trestného činu je potom potrebné, aby páchatel' svojim vedomým konaním zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že najmä zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení alebo inak odstráni čo aj len časť svojho majetku. Z vykonaného dokazovania na základe aj samotnej výpovede obžalovaného 1/, ale aj z výpovede svedkov mal súd za preukázané, že jednoznačne v čase, kedy mali dlh voči W. H., mali na účte akumulované finančné prostriedky, z ktorých jednoznačne mohli uhradiť dlh voči W. H.. Napriek týmto skutočnostiam však uvedené finančné prostriedky nepoužili na splatenie dlhu svojmu veriteľovi, ale za tieto finančné prostriedky kúpili pozemky, pričom pozemky sa kupovali výlučne na meno obžalovanej 2/, s tým, že predtým si zúžili rozsah BSM. Obžalovaný 1/ R. uvádza, že o tejto skutočnosti on informoval samotného H., ktorý to nerozporoval ani vo svojej výpovedi a z výnosu týchto pozemkov z následného predaja by potom bola uspokojená pohľadávka. K tomuto však nedošlo, nakoľko uvedené pozemky boli následne prevedené medzi obžalovanými sa výrazne zhoršili ich vzťahy, boli v rozvodovom konaní,. Tvrdenie obž. ,že nechcel, týmto konaním úmyselne poškodiť

veriteľa, je potom irelevantné, nakoľko bez akýchkoľvek pochyb mal súd za preukázané, že ku konaniu došlo. Obžalovaná 2/ využila právo nevypovedať, avšak v prípravnom konaní uviedla skutočnosti, ktoré nasvedčujú k spáchaniu tohto trestného činu, pričom nie je možné, aby sa vyvinila zo spáchania prečinu tým, že nevedela čo robí, že všetko robila len na príkaz obžalovaného 1/ R. a v podstate jej pôsobenie vo firme ako konateľky bolo len fiktívne, nakoľko celú firmu riadil R.. Bez akýchkoľvek pochyb mal súd za preukázané, že v čase jednaní vyberania finančných prostriedkov z banky mala vedomosť o tom, že majú dlh voči H.. Skutočnosť, že finančné prostriedky ona odovzdala R. s tým, že ďalej ju nezaujímalo, čo on s nimi spravil, nemení jej zodpovednosť. Ako konateľka spoločnosti mala uvedené finančné prostriedky použiť na vyrovnanie dlhu. Taktiež bez akýchkoľvek pochyb mal súd za preukázané, že tvrdenie obž. 2/, že pozemky kupovala výlučne zo svojich prostriedkov a to za 150 000,-Sk, sa nezakladá na pravde, je značne nedôveryhodné, že na jednej strane všetci zúčastnení uvedeného prevodu zhodne uviedli, že sa pozemky bola dojednaná cenu 500,-korún za pozemky bez nehnuteľnosti a 750,-za meter za pozemok od Z., kde sa nachádzali nejaké stromy a chatka. Tieto ceny zhodou okolností korešponujú bežným cenám v čase prevodu. V podstate obžalovaná 2/ žiadnym spôsobom nevysvetlila dôvod, prečo by svedkovia nelogicky uvádzali ďaleko nižšiu sumu ktorá im v skutočnosti bola vyplatená. Taktiež tvrdenie, že ona dala najskôr svojich 150 000 R., tento ich potom v tej istej nominálnej hodnote dal jej do obálky a tieto ona následne odovzdala predávajúcim, je absolútne scestné a súd to považoval len za spôsob obrany obžalovanej 2/.

Na základe všetkých týchto skutočností potom dospel súd k záveru, že svojim konaním obaja naplnili všetky znaky uvedeného prečinu a ich vina bola jednoznačne preukázaná.

Obžalovaný R. bol dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom OS Žilina na podmienený trest. Tento Trestný rozkaz bol však vyhlásený potom, ako spáchal uvedený trestný čin, takže prichádza do úvahy súhrnný trest. V mieste bydliska je hodnotený priemerne.

Obž. 2/ nebola doposiaľ súdne trestaná, z miesta bydliska jeho hodnotená pozitívne.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. Zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. Zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. Zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. Zák. ak súd oslobodzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu

Podľa § 42 ods. 2 Tr. Zák., spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obž. 1/ R. prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu ani jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 36 a § 37 Tr. por.

U obž. 2/ pri určovaní druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím taktiež na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j), teda že doposiaľ viedla riadny život a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. por., bol pomer poľahčujúcich k priťažujúcim 1:0 v prospech poľahčujúcich okolností.

Súd pri ukladaní trestu u obž. R. bral do úvahy skutočnosť, že TR OS Žilina, sp.zn. 1T/34/2011, zo dňa 29.3.2011, právoplatný 27.4.2011 bol uznaný vinným z prečinu sprenevery, za čo mu bol uložený trest OS v trvaní 2 roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov a zároveň poškodená organizácia E. s.r.o. Z. Z. bola odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na občiansko súdne konanie. G. bol odsúdený za trestný čin ,ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený tento odsudzujúci rozsudok / TR OS Žilina , sp.zn. 1T/34/2011/ a preto súd v zmysle § 42 ods. 2 zrušil uvedený výrok o treste.

Pri ukladaní trestu potom súd dospel k záveru, že uvedeným trestom a druhom výmery, t.j. 2 roky s podmieneným odkladom na 4 roky bude dostatočne zabezpečený prevýchovný účel trestu.

Pri ukladaní trestu u obž. 2/ súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu vzhľadom na osobu obžalovanej je potom možné uložiť trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, s primeranou skúšobnou dobou, ktorý trest zabezpečí riadny prevýchovný účel trestu.

Poškodený W. H. si uplatnil ako v prípravnom konaní, tak i na HP nárok na náhradu škody, pričom predložil doklady k tomu , že žiada, aby v odsudzujúcom rozsudku boli zaviazaní obžalovaní nahradiť celkovú škodu 56 668,04 Eur a zároveň žiadal úroky z omeškania .

Podľa § 288 ods. 1 Tr. popr. Súd poškodeného so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko právne konanie a to z toho dôvodu, že mal za preukázané, že platobným rozkazom OS Pov.Bystrica, sp.zn. 9Rob/633/2008, z 2.12.2008 bola uložená povinnosť firme S. D. s.r.o. U XXX, IČO: XXX XXX XX , zaplatiť pohľadávku spolu s príslušenstvom vo výške 56 668,05 Eur, teda o škode bolo už v rámci iného konania rozhodnuté , s tým, že poškodený si uplatnil aj úroky , avšak doplatenie výšky týchto úrokov aj z pohľadu na vymáhanú čiastku exekútorským úradom - výpočet, by značným spôsobom presiahlo rámec dokazovania v trestnom konaní, preto súd poškodeného s týmto nárokom odkázal na občiansko súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.